

dux in Italiā adduxerat, ipso enim in ea pugna interfecto, qua Palauicinum & Gibellinos superarat, pleriq. ex eius equitatu, postquam debellatum esse videbatur, orbati duce, subsistere in Circumpadana regione quam Neapolim usque ad regem contendere maluerant. Itaque ad Ferdinandum ipse Burrus in Hispaniam mittitur, ut legationi maior inesset authoritas. Is vti erat graui facundia, explicatis partium pariter atque hostium viribus, terminatisque consiliis à rege copias impetravit, impositisq. in naues sexcentis equitibus, & aliquot iaculatorum & sagittariorum cohortibus, in Liguriam est reuersus. Nec multo post ab Sauona superatis Apennini iugis cum ea manu ad Gulierum peruenit. Rex enim generum suum existimatione atque opibus augere, & prolsus efferre in spem ingentem amplioris imperii magnopere cupiebat. His confirmati auxiliis cum Othono Burrus & Guliermus ad Viglebanum quod Turrianus præsidio tenebat, processere, tentata est per quatuor dies oppugnatio, promotis scalis, & in coronam circumdatis funditoribus & sagittariis, ita ut murus continenter propugnatoribus nudaretur. Sed Turrianus miles, pluteos ex crassiore materia pinnis coaptarat, quibus protectus magnam vim lapidum deuolutebat, vulnerabanturq. subeentes, neq. spes vlla expugnandi oppidi, nisi ingentibus balistis & machinis longo laboriosoque opere ædificatis relinquebatur. quod tum minime conandum existimabat Burrus, ne vltra Ticinum oppugnando eo oppido hærens diutius distineretur, quum superare amncm, & quamprimum oppidis Mediolano proximis bellum & pauorem inferre cogitaret. At Viglebanenses irrito hostium conatu & felici suorum successu elati, quum Burrus milites ab oppugnatione reuocaret, contineri minime potuerunt, quin adaperta porta protinus erumperent. Hos temere incumbentes, insolentiūsq. prouectos Hispani suo more refugiendo & late pauorem simulando opportune ludificati, à porta longius astraxere, adeoq. celeriter in gyrum reflexis turmis circumuenere, vt hostes quum se penè ab oppido interclusos cernerent, & in receptu multis confixi iaculis laborarent admistis Hispanis intra portam refugere cogerentur, ac nisi impeditis atq. occupatis valuis, demissa repente cataracta densato ordine irrumpentes exclusissent, Hispani procul dubio sine vulnere oppidum cepissent. Ex Viglebanensisbus aliqui occisi, plures capti. Periere & intus aliquot equites Hispani supernè tegulis oppressi, cæteri permutteratione facta cum his qui exclusi fuerant, in castra redierunt. Erat tum Ticino amni sublicius pons ad Turbicū impositus, munitusq. ad capita lunato aggere, & ligneis castellis, in queis binæ vtrinque Mediolanensium & Comensium cohortes, ad custodiam excubabant. Decreuerat forte per eos dies Ticinus, ita ut expediti equites certis vadis, haud magno cum periculo tranare posse viderentur. Itaque Othoniani equites ferme omnes & in primis Hispani concessores
instituti

B iii